

- 2) Det andet anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Dette princip kræver, at ECHA's opkrævning af administrationsafgiften skal stå i et passende forhold til det arbejde, som ECHA har udført. Dette er efter sagsøgerens opfattelse ikke tilfældet, når man sammenligner afgiftens størrelse på 20 700 EUR med det administrative arbejde, som ECHA faktisk har udført.

- 3) Det tredje anbringende: Tilsidesættelse af det generelle lighedsprincip

Sagsøgeren gør herom gældende, at forskellen på størrelsen af administrationsafgiften efter virksomhedsstørrelsen, ligeledes medfører en ulovlig forskelsbehandling. Endvidere har ECHA med omlægningen af sin forvaltningspraksis tilsidesat lighedsprincippet, idet ECHA har behandlet sagsøgeren anderledes end andre registranter, som af ECHA fik mulighed for også efter at have modtaget registreringsnummeret at foretage tilpasninger i forhold til virksomhedens størrelse med henblik på at undgå opkrævningen af administrationsafgiften.

- 4) Det fjerde anbringende: Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om retten til god forvaltningsskik

Selv om ECHA har indset, at det i registreringspraksis er vanskeligt at fastlægge den rigtige virksomhedsstørrelse, har ECHA i strid med retten til god forvaltningsskik ikke givet sagsøgeren mulighed for at tilpasse oplysningerne med henblik på at undgå administrationsafgiften.

- 5) Det femte anbringende: Ulovlig delegation af lovgivningsbeføjelser til ECHA

Artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008 bemyndiger ECHA til at opkræve en administrationsafgift, uden at detaljerne for, hvordan afgiften skal opkræves, navnlig rammerne for afgiften, angives i forordningen. Det er sagsøgerens opfattelse, at dette udgør en ulovlig delegation af lovgivningsbeføjelser til ECHA.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16.4.2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT L 107 af 17.4.2008, s. 6).

Sag anlagt den 17. april 2012 — Khwanda mod Rådet

(Sag T-178/12)

(2012/C 174/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mahran Khwanda (Damaskus, Syrien) (ved solicitors S. Jeffrey og S. Ashley, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Punkt 22 i bilaget til Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/37/FUSP af 23. januar 2012 om gennemførelse af afgørelse 2011/782/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 19, s. 33) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.

— Punkt 22 i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 55/2012 af 23. januar 2012 om gennemførelse af artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 19, s. 6) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.

— Det fastslås, at artikel 18, stk. 1, og artikel 19, stk.1, i Rådets afgørelse 2011/782/FUSP (¹), ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

— Det fastslås, at artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk.1, i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 (²), ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

— Det fastslås, at annullationen af såvel punkt 22 i bilaget til Rådets afgørelse 2012/37/FUSP som punkt 22 i bilaget til Rådets forordning (EU) nr. 55/2012 har umiddelbar virkning.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende,

— at de materielle kriterier for at være omfattet af de anfægtede foranstaltninger ikke er opfyldt i sagsøgerens tilfælde, idet der hverken er retligt eller faktisk grundlag for udpegelsen af sagsøgeren, og at Rådet i denne henseende har foretaget et åbenbart urigtigt skøn. Endvidere har Rådet udpeget sagsøgeren på grundlag af utilstrækkelige beviser.

— at sagsøgeren er fremkommet med konkrete beviser til støtte for sit søgsmål, og at han faktisk har taget aktive skridt til at forhindre regeringsvenlige elementer i at få adgang til Kadmous Transports busflåde. Rådet har derimod ikke ført tilstrækkelige beviser til at anfægte disse oplysninger.

2) Med andet anbringende gøres gældende,

— at udpegelsen af sagsøgeren er i strid med hans menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder hans ret til respekt for sit privatliv og familieliv og hans ret til respekt for sin ejendom, og/eller i strid med proportionalitetsprincippet.

3) Med tredje anbringende gøres gældende,

— at Rådet under alle omstændigheder har tilsidesat formkravene om: (a) at give sagsøgeren individuel meddelelse om hans udpegelse, (b) at give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse for opførelsen af ham på listerne og (c) at respektere hans ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

(¹) EUT L 319, s. 56.

(²) EUT L 16, s. 1.

Sag anlagt den 26. april 2012 — Bateni mod Rådet

(Sag T-181/12)

(2012/C 174/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Naser Bateni (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne J. Kienzle og M. Schlingmann)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig dem, der er afholdt af sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

1) Første anbringende: Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar

— Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til en effektiv retsbeskyttelse og navnlig begrundelsespligten, idet Rådet ikke har angivet en tilstrækkelig begrundelse for at opføre sagsøgeren i bilag IX til den anfægtede forordning.

— Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt, idet Rådet ikke har givet sagsøgeren lejlighed til at fremsætte bemærkninger til opførelsen af sagsøgeren på sanktionslisterne i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3 og 4, i den anfægtede forordning og derigennem foranledige Rådet til at foretage en fornyet overvejelse.

2) Andet anbringende: Manglende grundlag for sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne

— Det fremgår ikke af de grunde, som Rådet har anført som begrundelse for at opføre sagsøgeren på sanktionslisterne, hvilket konkret retsgrundlag, Rådet har baseret sig på.

— Den virksomhed, som sagsøgeren udøvede indtil marts 2008, kan ikke begrunde en opførelse på sanktionslisterne i december 2011.

— Sagsøgerens virke som direktør for Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH kan ikke begrunde hans opførelse på sanktionslisterne, navnlig fordi Den Europæiske Unions Ret har annulleret forordning (EU) nr. 961/2010 (¹), for så vidt som den vedrørte HTTS GmbH.

— Den blotte omstændighed, at sagsøgeren har været direktør i et engelsk selskab, der i mellemtiden er blevet opløst, kan ikke på nogen måde give anledning til en konklusion om, at en af de i den anfægtede forordnings artikel 23 anførte grunde for at optage sagsøgeren på sanktionslisterne skulle foreligge.

3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende ejendomsret

— Sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne udgør et ubegrundet indgreb i sagsøgerens grundlæggende ejendomsret, idet sagsøgeren som følge af Rådets utilstrækkelige begrundelse ikke er i stand til at forstå grundene til, at han er blevet opført på listen over de personer, der er omfattet af sanktionerne.

— Sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne er åbenbart uegnet til at opnå de formål, der forfølges med den anfægtede forordning, og udgør herudover et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens ejendomsret.

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1).